

VI.

Cigar- og Tobaksfabrikanternes Forening
af 20de Juni 1875.

Kjøbenhavn, 10de Marts 1900.

Til Folketingets Fabriklovudvalg.

I Anledning af det Folketinget forelagte Forslag til Lov om Arbejde i Fabrikker etc. tillader Cigar- og Tobaksfabrikanternes Forening af 20de Juni 1875 sig herved følgende Henvendelse til det ærede Udvalg.

I indeværende Mars Januar Maaned indgav, saaledes som det vil være det ærede Udvalg bekendt, Foreningen af Provinsfabrikanter i nærværende Branche et samtidig offentliggjort Andragende til Regering og Rigsdag. Hertil maa undertegnede Forening i alt væsentligt slutte sig. Uden paa nogen Maade at miskende Lovforslagets humane Hensigt og den sociale Betydning af en saadan Hensigts Gennemførelse, tro vi dog i al Erhødhed at turde fraraade Udvalget at billige Lovforslagets § 4 i dens nuværende Affattelse, hvorefter det forbydes Børn under 14 Aar at arbejde i Fabrikker. Selv om nemlig Lovgivningsmagten helt vil bortse fra den store, til Dels ubodelige Skade, som derved vil forvoldes et Erhverv som vort — der hidtil har beskæftiget imellem $\frac{2}{5}$ og Halvdelen af samtlige i Fabrikker arbejdende Børn — idet vore Produktionsomkostninger, navnlig i Straatobaksfabrikationen, ville forhøjes ud over det passende Maal, saa gøre andre Hensyn det i høj Grad betænkeligt saaledes at forhøje den nuværende legale Minimumsalder for Børns Anvendelse i Fabrikker med hele 4 Aar. De mange Børn mellem 12 og 14 Aar, der arbejde i vore Virksomheder, ville efter vor Erfaring som Regel have langt bedre af at beskæftiges nogle Timer om Dagen med et saadant let og for deres Alder og Evner egnet Arbejde i gode, varme, tidsparende Lokaler under Lovens Kontrol, end at overlades til sig selv eller blive nødsagede til at ty ind i ukontrollerede Virksomheder. Deres Forjærgere i Hjemmet høre som oftest til de daarligt stillede i Samfundet og have følgende Hensyn til at undvære den Fortjeneste, deres Børn kunne bringe, eller Tid og Beslighed til at sørge for, at disse kunne faa Nytte af en sliq tvungen Frihed det meste af Dagen, som Lovforslaget netop tilsigter at skaffe dem. Selv om det virkelig straks skulde kunne lykkes Lovens Magt at fikse Børnene dette Oidium, saa vilde de blot være henviste til Gaden eller daarlige Kammeraters flette Selskab, hvorimod det vistnok er en Illusion at tro, at deres fattige Forældre, der næsten altid selv ville være ude paa Arbejde om Dagen, skulde kunne sørge for, at den nævnte ny Frihed blev indbunden for Skoleundervisningen eller Forberedelsen hertil. I de fleste Tilfælde vilde Forældrene forholdsvis hurtig komme til det Resultat, at det dog var det bedste haade for Børnene selv og for deres egen lille Familienøkonomi, at der fandtes en Beskæftigelse for dem —, og alle de Virksomheder, der staa uden for Lovens Kontrol, ville da faa en Overflod af Tilbud. Men hermed vilde altjaa Lovens Hensigt netop modvirkes paa det allerstadeligste.

Man tillader sig dernæst at gøre opmærksom paa, at Lovforslagets § 14 ved sin Bestemmelse om et Lufrum af 250 Kubikfod for hver Arbejder dog vistnok skyder langt over Maalet, medens der samtidig favnes en Klassifikation af Arbejdslokalerne. For Tiden gøres der som bekendt Forskel paa, hvad man kan kalde I. og II. Klasse Lokaler under Hensyn til Arbejdsrummenes store Forstællighed, baade i Henseende til Lys, Luft og Plads